

жила, паднала идолъ-лѧдона, кой-то е былъ по-
ставенъ на върхъ горѣ-тѣ, и сѧ славилъ за высо-
ко-то си сѣданіе, гдѣ-то е сего църкви на Сва-
тое Преображеніе. Послѣ много пѣты сѧ ава-
бала, какво-то на первого Петра Адоніскаго, тѣй
и на Святаго Аданасія.

Таа гора Адоніка была пуста прѣди, и не-
слышно было тамъ имѧ-то Божіе, но преображеніи
тѣ отци населенїе иж показаюж изъ слашеннѣ лав-
ры [2] и честны мѣнастыры, и изъ различны постни-
цы іж украсиу, не само това, ик нгы убогатиу
изъ имоты движимы и недвижимы, и мнозинѣ мо-
насы въ тѣхъ избраю. Гдѣ-то живеау ик
първо зѣбропи днви и скотопи безсловесни, тамъ се-
га живеаутъ человѣци не тѣкмо словесни, но чело-
вѣци, кон-то изъ вѣщественно тѣло сѧ подвиза-
влю да достигнитъ живота на вѣщественны
тѣ ангелы, и да сѧ уподобеютъ сѧ оный-а полкъ,
кого-то видѣ Патріархъ Іаковъ.

Тѣи сѧ кон-то ще гы кажемъ по имѧ, и кон-
то доклѣ вѣхъ живи мнозинѣ отъ монашеский
чинъ наставиу на спасителенъ путь, какво-то
и вѣлкога наставляемтъ насъ дѹховны-тѣ икон

(2) Сички-тѣ велики обители на иноцы-тѣ именуяся лавры,
още и цѣла улица отъ монашескихъ келлій, тѣй Лавра варычая,
(Преображеній Евгений въ описаніе-то на Кіевскій-тѣ Лаврѣ).